

BÀI THƯƠNG KHÓ ĐỨC GIÊ-SU KY-TÔ

theo thánh Gio-an

(Gioan 18:1-19:42)

Phổ Nhạc: Thanh Lâm (2005)

D_{min} **A7** **D_{min}**
C Bài Thương Khó Đức Giê-su Ky-tô Chúa chúng ta theo Thánh Gio-an.

D_{min} **G_{min}** **D_{min}** **A7**
Khi ấy, Chúa Giê-su đi với môn đệ sang qua suối Xê-rông, ở đó có một khu vườn,

D_{min} **G_{min}** **C** **F** **A7**
Người vào đó cùng với các môn đệ. Giu-đa tên phản bội đã biết rõ nơi đó,

D_{min} **G_{min}** **A7** **D_{min}** **F** **B_b** **F**
vì Chúa Giê-su thường đến đây với các môn đệ. Nên Giu-đa dẫn tới một toán quân

G_{min} **D_{min}** **C** **A7** **G_{min}** **A7**
do các thượng tế và biệt phái cấp cho, nó đến đây với đèn đuốc và khí giới.

D_{min} **A7** **D_{min}** **A7** **D_{min}**
Chúa Giê-su đã biết mọi sự sẽ xảy đến cho mình, nên Người tiến ra và hỏi chúng:

G_{min} **A7** **D_{min}** **D_{min}** **A_{min}7** **D_{min}** **C** **F**
+ "Các người tìm ai?" C Chúng thưa: **CD** "Giê-su Na-gia-rét!" C Chúa Giê-su bảo:

A **D_{min}** **C** **B_b** **A**
+ "Ta đây." C Giu-đa là kẻ định nộp Người cũng đứng đó với bọn chúng.

D_{min} **C7** **F** **B_b** **A** **D_{min}**
Nhưng khi Người vừa nói "Ta đây" bọn chúng giật lùi lại và ngã xuống đất. Người lại hỏi chúng:

+ "Các người— tìm— ai?" **C** Chúng— thưa: **CD** "Giê - su— Na-gi-a-rét!" **C** Chúa Giê - su— đáp— lại:

+ "Ta đã bảo— các người rằng Ta đây. Vậy nếu các người tìm— bắt Ta, thì hãy để cho những người này— đi."

C Như thế là trọn lời đã nói: "Con chẳng để mất— người nào trong những— kẻ Cha đã trao phó cho con."

Bấy— giờ Si - mon Phê - rô có sẵn thanh gươm, liền rút ra đánh tên đầy tớ vị thượng tế,

chém đứt tai bên phải.— Đây tớ ấy tên là Man - cô. Nhưng Chúa Giê - su bảo Phê - rô rằng:

+ "Hãy xỏ— gươm vào bao. Chén Cha Ta đã trao, lẽ— nào Ta không uống!"

C Bấy giờ toán quân, trưởng toán và vệ binh của người Do - thái bắt Chúa Giê - su trói lại,

và điệu Người đến nhà ông An-na trước, vì ông là nhạc phụ của Cai-pha, đương làm thượng tế năm ấy.

Chính Cai-pha là người đã giúp ý kiến này cho người Do-thái: Để một người chết thay cho cả dân thì lợi hơn.

Còn Phê - rô và môn đệ kia vẫn theo Chúa Giê - su. Môn đệ sau này quen vị thượng tế,

C C7 F G_{min} A7 D_{min}

nên cùng với Chúa Giê - su vào trong sân vị thượng - tế, còn Phê - rô đứng lại ngoài cửa.

D_{min} C F G_{min} A

Vì thế, môn đệ kia là người quen với vị thượng tế, nên đi ra nói với người giữ cửa, và dẫn Phê-rô

D_{min} C B_b C F F B_b A_{min}7 D_{min}

vào. Cô nữ tì gác cửa liền bảo Phê - rô: S "Có phải ông cũng là môn đệ của người đó không?"

D_{min} A D_{min} A D_{min} C F

Ông - đáp: S "Tôi không phải - đâu!" C Đám thủ hạ và vệ binh có nhóm một đồng lửa,

F B_b A A7 D_{min}

và đứng đó mà sưởi vì trời lạnh. Phê - rô cũng đứng sưởi với họ.

D_{min} G_{min} A D_{min} C7 F

Vị thượng tế hỏi Chúa Giê - su về môn đệ và giáo lý của Người. Chúa Giê - su - đáp:

F G_{min} C A

+ "Tôi đã nói công khai trước mặt thiên hạ. Tôi thường giảng - dạy tại hội đường, và trong đền thờ,

D_{min} C F C F

nơi mà các người Do-thái thường tụ họp. Tôi không nói chi thầm lén cả. Tại sao ông lại hỏi tôi?

D_{min} G_{min} C7 F B_bMaj7 A

Ông cứ hỏi những người đã nghe tôi về những điều tôi đã - giảng - dạy. Họ đã quá rõ - điều tôi - nói."

D_{min} F G_{min} A

C Nghe vậy, một tên vệ binh đứng đó vả mặt Chúa Giê - su và - nói:

D_{min} B_bMaj7 G_{min} C7 F

S "Anh trả lời vị thượng tế như thế ư?" C Chúa Giê - su - đáp:

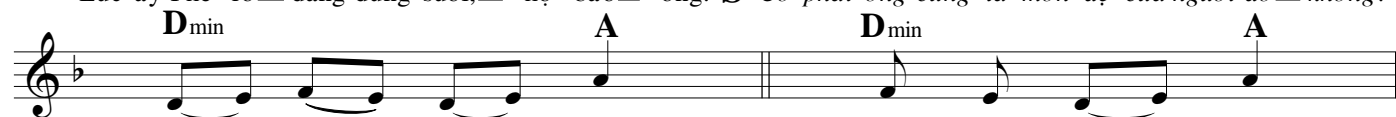
+ "Nếu Ta nói sai, hãy chứng minh điều sai đó. Mà nếu Ta nói phải, thì tại sao anh lại đánh— Ta?"

C Rồi An - na cho giải Người vẫn bị trói đến cùng vị thượng tế Cai - pha.

Lúc ấy Phê-rô— đang đứng sưởi,— họ bảo— ông: S "Có phải ông cũng là môn đệ của người đó— không?"

C Ông— chối— và— nói: S "Tôi không phải— đâu!"

C Một tên thủ hạ của vị thượng tế có họ với người bị Phê-rô chém đứt tai cái— lại rằng:

S "Tôi đã chẳng— thấy ông ở trong vườn cùng với người— đó sao?" C Phê-rô— lại chối nữa, và ngay lúc đó— gà liền gáy.

Bấy— giờ họ điệu Chúa Giê - su từ nhà Cai - pha đến pháp đình.

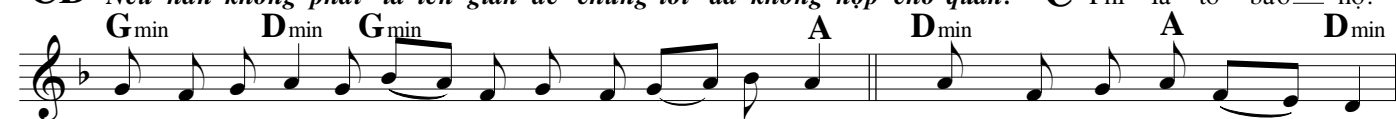
Lúc đó tảng— sáng, và họ không vào pháp đình, để khỏi bị như— bản, và để có thể ăn Lễ Vượt Qua.

Lúc ấy Phi-la-tô ra ngoài gặp họ và— nói: S "Các người tố cáo người này về điều— chi?" C Họ— đáp:

CD "Nếu hấn không phải là tên gian ác chúng tôi đã không nộp cho quan!" C Phi - la - tô bảo— họ:

S "Các ông cứ bắt, và xét— xử theo luật của— các ông." C Nhưng người Do - thái đáp— lại:

D *"Chúng tôi chẳng có quyền giết ai cả."* **C** Thế mới ứng nghiệm lời Chúa Giê-su đã báo trước:

Người sẽ phải chết cách nào. Bấy giờ Phi-la-tô trở vào pháp đình gọi Chúa Giê-su đến và hỏi:

S *"Ông có phải là Vua dân Do-thái không?"* **C** Chúa Giê-su đáp: **+** *"Quan tặc ý nói thế, hay là có người khác nói với quan về tôi?"* **C** Phi-la-tô đáp:

S *"Ta đâu phải là người Do-thái. Nhân dân ông, cùng các thượng tế đã trao nộp ông cho ta. Ông đã làm gì?"*

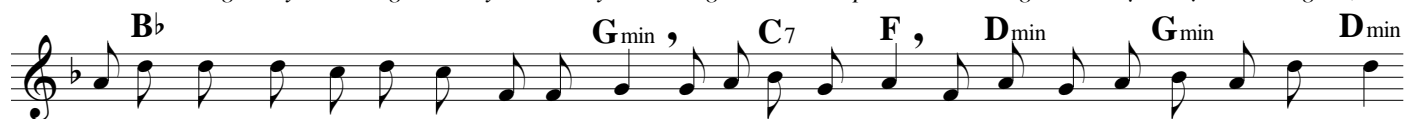
C Chúa Giê-su đáp: **+** *"Nước tôi không thuộc về thế gian này. Nếu nước tôi thuộc về thế gian này, thì những người của tôi đã chiến đấu, để tôi không bị nộp cho người Do-thái. Nhưng mà nước tôi không thuộc chốn này."* **C** Phi-la-tô hỏi lại: **S** *"Vậy ông là Vua ư?"*

C Chúa Giê-su đáp: **+** *"Quan nói đúng: tôi là Vua. Tôi sinh ra và đến trong thế gian này là chỉ để làm chứng về chân lý. Ai thuộc về chân lý thì nghe tiếng tôi."* **C** Phi-la-tô hỏi lại:

S *"Chân lý là cái chi?"* **C** Nói lời này xong, ông lại ra gặp người Do-thái, và bảo họ:

S "Ta không thấy nơi người này có lý do gì để khép án. Nhưng theo tục lệ các người,

ta sẽ phóng thích cho các người một tù nhân vào dịp Lễ Vượt Qua. Vậy các người có muốn ta phóng thích

Vua Do-thái cho các người chăng?" C Họ liền la lên: CD "Không phải tên đó, nhưng là Ba-ra-ba."

C Ba-ra-ba là một tên cướp. Bấy giờ, Phi-la-tô truyền đem Chúa Giê-su đi mà đánh đòn Người.

Binh sĩ kết một triều thiên bằng gai nhọn, và đội trên đầu Người. Và chúng mặc cho Người một áo choàng đỏ.

Rồi chúng đến gần Người và nói: CD "Tâu Vua Do-thái!" C Và vả mặt Người.

Phi-la-tô lại ra ngoài và nói: S "Đây ta cho dẫn người ấy ra ngoài cho các người,

để các người biết rằng: ta không thấy nơi người ấy một lý do chi để kết án."

C Bấy giờ Chúa Giê-su đi ra, đội mũ gai và khoác áo đỏ. Phi-la-tô bảo họ:

S "Này là Người!" C Vừa thấy Người, các thượng tế và vệ binh liền la to:

CD "Đóng đinh nó vào thập giá! Đóng đinh nó vào thập giá!" C Phi-la-tô bảo họ:

S "Đấy các người cứ bắt, và đóng đinh ông vào thập giá. Phần ta, ta không thấy lý do nào kết tội ông."

C Người Do - thái đáp lại: **CD** "Chúng tôi đã có luật, và cứ theo luật đó thì nó phải chết."

Vì nó tự xưng là Con Thiên Chúa." **C** Nghe lời đó, Phi - la - tô càng hoảng sợ hơn.

Ông trở lại pháp đình, và nói với Chúa Giê - su: **S** "Ông ở đâu đến?"

C Nhưng Chúa Giê - su không đáp lại câu nào. Bấy giờ Phi - la - tô bảo Người:

S "Ông không nói với ta ư? Ông không biết rằng: ta có quyền đóng đinh ông vào thập giá,

và cũng có quyền tha ông sao?" **C** Chúa Giê - su đáp: **+** "Quan chẳng có quyền gì trên tôi,

nếu từ trên không ban xuống cho. Vì thế, nên kẻ nộp tôi cho quan mắc tội nặng hơn."

C Từ lúc đó, Phi - la - tô tìm cách tha Người. Nhưng người Do - thái la lên:

CD "Nếu quan tha cho nó quan không phải là trung thần của Xê - sa, vì ai xưng mình là vua,

kẻ đó chống lại Xê-sa." **C** Phi-la-tô vừa nghe lời đó, liền cho điệu Chúa Giê-su ra ngoài,

rồi ông lên ngôi tòa xữ, — nơi gọi là Nền Đá, tiếng Do - thái gọi là Gab - ba - tha.

Lúc đó, vào khoảng giờ thứ sáu ngày chuẩn bị — Lễ Vượt Qua. Phi - la - tô bảo — dân:

S "Đây — là — Vua các người!" **C** Nhưng họ càng la — to: **CD** "Giết đi! Giết đi! Đóng — đinh nó đi!"

C Phi - la - tô — nói: **S** "Ta đóng — đinh Vua các người ư?" **C** Các thượng — tế — đáp:

CD "Chúng tôi không có vua nào — khác ngoài Xê - sa." **C** Bảy — giờ quan giao Người cho họ đem đóng đinh.

Vậy họ điệu Chúa — Giê - su đi, và chính Người vác thập giá đến nơi kia gọi là Núi — Sọ,

tiếng Do - thái gọi là Gol - gô - tha. Ở — đó, họ đóng đinh Người trên thập — giá

cùng với hai người khác nữa: mỗi người một bên, còn Chúa Giê - su thì ở — giữa.

Phi - la - tô cũng viết một tấm bảng, — và sai đóng trên thập — giá. Bảng mang những hàng chữ — này:

"Giê - su Na - gia - rét, Vua dân — Do - thái." Nhiều người Do - thái đọc được bảng — đó,

vì nơi Chúa Giê - su chịu đóng đinh thì gần thành — phố, mà bảng — viết thì bằng tiếng Do - thái,

Hy - lap và La - tinh. Vì thế, các thượng tế đến thưa với Phi - la - tô:

CD "Xin đừng viết: Vua dân Do-thái; nhưng nên viết: Người này đã nói Ta là Vua dân Do-thái."

C Phi - la - tô đáp lại: **S** "Điều ta đã viết, là đã viết."

C Khi quân lính đã đóng đinh Chúa Giê-su trên thập giá rồi, thì họ lấy áo Người chia làm bốn phần,

cho mỗi người một phần. Còn cái áo dài, là áo không có đường khâu, đan liền từ trên xuống dưới,

họ bảo nhau: **CD** "Chúng ta đừng xé áo này, nhưng hãy rút thăm, xem ai được thì lấy."

C Hầu ứng nghiệm lời Kinh - Thánh: "Chúng đã chia nhau các áo Ta, và đã rút thăm áo dài của Ta."

Chính quân lính đã làm điều đó. Đứng gần thập giá Chúa Giê-su, lúc đó có Mẹ Người,

cùng với chị Mẹ Người là Ma - ri - a, vợ ông Clô - pa và Ma - ri - a Ma - đa - lê - na.

Khi thấy Mẹ, và bên cạnh có môn đệ Người yêu, Chúa Giê-su thưa cùng Mẹ rằng:

+ "Hỡi Bà, này là con Bà." **C** Rồi Người lại nói với môn đệ: + "Này là Mẹ con."

Và từ giờ_ đó, môn đệ đã lãnh nhận Bà về nhà mình. Sau đó, vì biết rằng mọi sự_ đã hoàn tất

để lời Kinh-Thánh được ứng nghiệm Chúa Giê - su nói: + "Ta_ khát!"_

Ở đó có một bình đầy dấm. Họ liền_ lấy miếng bông biển_ thấm đầy dấm

cắm vào đầu ngành cây hương thảo_ đưa lên miệng Người. Khi đã nếm dấm_ rồi, Chúa Giê - su_ nói:

+ "Mọi sự_ đã_ hoàn_ tất!"_

(Quỳ gối lặng thinh giây lát)

Hôm đó là ngày chuẩn bị_ lễ:

để tội nhân khỏi_ treo trên thập_ giá trong ngày Sab - bat, vì ngày Sab - bat là ngày đại_ lễ,

nên người Do-thái xin Phi - la - tô cho đánh đập ống chân tội_ nhân, và cho cắt xác xuống.

Quân lính đến đánh đập ống chân của người thứ nhất, và người_ thứ hai cùng chịu treo trên thập_ giá với_ Người.

Nhưng lúc họ đến gần Chúa Giê-su họ thấy Người đã_ chết, nên không đánh đập ống chân Người_ nữa.

Tuy nhiên, một tên lính lấy giáo đâm cạnh sườn Người, tức thì máu cùng nước chảy_ ra.

Kẻ đã xem thấy thì đã minh chứng, mà lời chứng của người đó chân thật;

và người đó biết rằng mình nói thật để cho các người cũng tin nữa.

Những sự này đã xảy ra để ứng nghiệm lời Kinh - Thánh:

"Người ta sẽ không đánh đập một cái xương nào của Người." Lời Kinh - Thánh khác rằng:

"Họ sẽ nhìn xem Đấng họ đã đâm thấu qua." Sau đó, Giu-se người xứ A - ri - ma - thi - a,

môn đệ Chúa Giê-su, nhưng thâm kín vì sợ người Do thái xin Phi-la-tô cho phép cất xác Chúa Giê-su.

Phi - la - tô cho phép. Và ông đến cất xác Chúa Giê - su. Ni - cô - đê - mô cũng đến.

Ông là người trước kia đã đến gặp Chúa Giê-su ban đêm. Ông đem theo chừng một trăm cân mộc dục

trộn lẫn với trầm hương. Họ lấy xác Chúa Giê - su và lấy khăn bọc lại cùng với thuốc thơm

theo tục khâm liệm người Do - thái. Ở nơi Chúa chịu đóng đinh có cái vườn,

và trong vườn có một ngôi mộ mới chưa chôn cất ai. Vì là ngày chuẩn bị lễ của người Do - thái,

và ngôi mộ lại rất gần, nên họ đã mai táng Chúa Giê - su trong mộ này.

Rit...